

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΑΜΑΣΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΝΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ (Ματθ.α'1-25)

18/12/2016

Ο Θεός θέλει «πάντας ανθρώπους σωθήναι» και γι' αυτό προσέλαβε την ανθρώπινη φύση, για να την ανυψώσει και να την θεώσει. Η σάρκωση Του, που σηματοδοτεί το πιο σημαντικό γεγονός στην ιστορία του ανθρώπου, έγινε για όλες τις γενεές.

Μπορούμε να θυμηθούμε το πρώτο ευχάριστο μήνυμα που άκουσαν οι πρωτόπλαστοι μετά την πτώση και το οποίο αφορούσε τη λύτρωση και σωτηρία του ανθρώπου από τη φθορά και το θάνατο. Ανέφερε συγκεκριμένα: «το σπέρμα της γυναίκος θα συντρίψει την κεφαλή του όφεως και το σπέρμα αυτού θα τραυματίσει την πτέρνα εκείνου». Προανήγγειλε, δηλαδή, από τότε, την έλευση και το έργο του Λυτρωτή και Σωτήρα Χριστού.

Το μήνυμα αυτό δεν ήταν δυνατό να παραμείνει κρυφό, αλλά έφθασε στα πέρατα της οικουμένης. Έτσι, στις καρδιές των ανθρώπων δημιουργήθηκε μια ελπιδοφόρα προσδοκία. Οι λαοί άρχισαν να προσμένουν την έλευση του Μεσσία και Λυτρωτή τους. Η προσμονή αυτή καλλιεργήθηκε πρώτα σε όσους φλέγονταν από την επιθυμία να γνωρίσουν τον αληθινό Θεό. Έγινε ακόμα πιο φλογερή, όταν αργότερα οι Προφήτες λάμβαναν μηνύματα, που προσδιόριζαν τον Μεσσία ως απόγονο των Ιουδαίων και των Πατριαρχών.

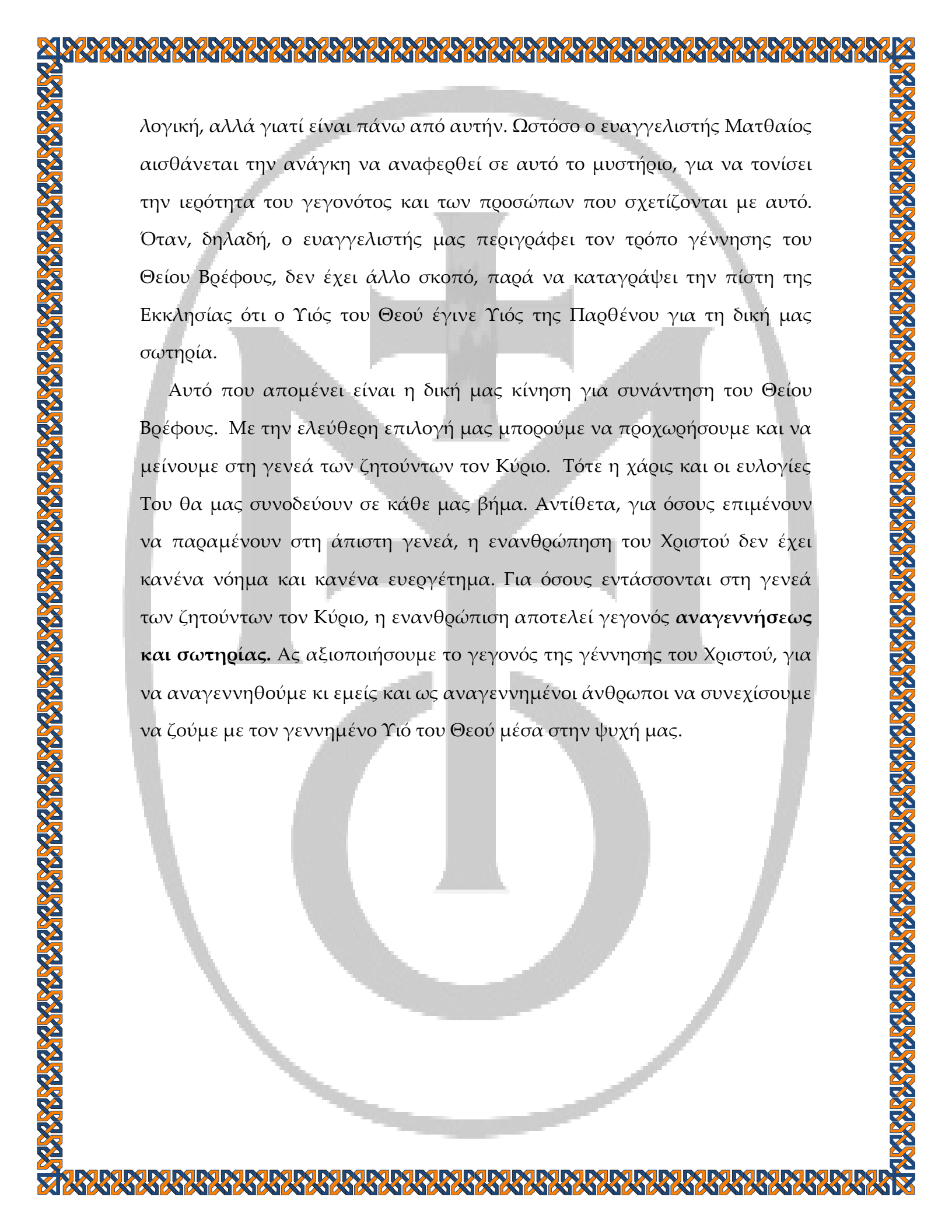
Η ιστορία της Παλαιάς Διαθήκης είναι ουσιαστικά μια περιγραφή της εξέλιξης του σχεδίου της θείας οικονομίας, από τότε που ανακοινώθηκε στους πρωτοπλάστους, μέχρι την ώρα της πραγματοποίησής του, με τη

γέννηση του Θεανθρώπου. Οι άνθρωποι, τα ονόματα των οποίων ακούσαμε από τον κατάλογο που διέσωσε ο ευαγγελιστής Ματθαίος, υπήρξαν πρόσωπα που ανταποκρίθηκαν θετικά στο κάλεσμα του Θεού για συνεργασία και αξιώθηκαν να γίνουν κατά σάρκα πρόγονοι του Χριστού.

Αν κάτι έκανε τον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τους υπόλοιπους απογόνους τους να ξεχωρίζουν ανάμεσα στους άλλους ανθρώπους, στο κάλεσμα του Θεού, δεν ήταν η επίσημη καταγωγή τους. Από τη ζωή τους δεν έλειψαν τα προβλήματα και ούτε ήταν απαλλαγμένοι από ανθρώπινες αδυναμίες. Η αγάπη και η παντοδυναμία του Θεού, ωστόσο, τους ανέδειξαν σε προγόνους του Υιού του Ανθρώπου. Είναι η τρανότερη απόδειξη πως ο υιός του Θεού έγινε άνθρωπος για τη σωτηρία του σύμπαντος κόσμου και πως οι φράσεις «επί γης ειρήνη» και «εν ανθρώποις ευδοκία» δεν είναι απλές χριστουγεννιάτικες ευχές, αλλά έχουν οικουμενική και σωτηριολογική σημασία.

Στο απολυτίκιο των Χριστουγέννων ψάλλουμε πως η γέννηση του Θεανθρώπου «ανέτειλε τω κόσμω το φως το της γνώσεως». Και πραγματικά, με την έλευση του Θεού η ανθρωπότητα γνώρισε τον αληθινό Θεό, αλλά και τον χωρίς αμαρτίες τέλει άνθρωπο. Όταν ήρθε το πλήρωμα του χρόνου, δηλαδή ο κατάλληλος καιρός, η Θεοτόκος γέννησε τον Εμμανουήλ, όνομα που ερμηνεύεται «ο Θεός είναι μαζί μας». Ο Θεός έλαβε τη φύση μας και την έσωσε και ο καθένας έχει το δικαίωμα και την ευκαιρία να λυτρωθεί, αρκεί να πιστεύει στον συγκεκριμένο και μοναδικό Θεό, τον Ιησού Χριστό που είναι Θεός αληθινός εκ Θεού αληθινού γεννηθείς, εκ Πνεύματος Αγίου και Μαρίας της Παρθένου.

Η σύλληψη του Υιού του Θεού στα παρθενικά σπλάχνα της Θεοτόκου είναι **μέγα μυστήριο**. Και τα μυστήρια, όπως δηλώνεται στην ορθόδοξη υμνολογία, δεν επιδέχονται έρευνα, όχι γιατί είναι έξω από την ανθρώπινη

λογική, αλλά γιατί είναι πάνω από αυτήν. Ωστόσο ο ευαγγελιστής Ματθαίος αισθάνεται την ανάγκη να αναφερθεί σε αυτό το μυστήριο, για να τονίσει την ιερότητα του γεγονότος και των προσώπων που σχετίζονται με αυτό. Όταν, δηλαδή, ο ευαγγελιστής μας περιγράφει τον τρόπο γέννησης του Θείου Βρέφους, δεν έχει άλλο σκοπό, παρά να καταγράψει την πίστη της Εκκλησίας ότι ο Υιός του Θεού έγινε Υιός της Παρθένου για τη δική μας σωτηρία.

Αυτό που απομένει είναι η δική μας κίνηση για συνάντηση του Θείου Βρέφους. Με την ελεύθερη επιλογή μας μπορούμε να προχωρήσουμε και να μείνουμε στη γενεά των ζητούντων τον Κύριο. Τότε η χάρις και οι ευλογίες Του θα μας συνοδεύουν σε κάθε μας βήμα. Αντίθετα, για όσους επιμένουν να παραμένουν στη άπιστη γενεά, η ενανθρώπιση του Χριστού δεν έχει κανένα νόημα και κανένα ευεργέτημα. Για όσους εντάσσονται στη γενεά των ζητούντων τον Κύριο, η ενανθρώπιση αποτελεί γεγονός **αναγεννήσεως και σωτηρίας**. Ας αξιοποιήσουμε το γεγονός της γέννησης του Χριστού, για να αναγεννηθούμε κι εμείς και ως αναγεννημένοι άνθρωποι να συνεχίσουμε να ζούμε με τον γεννημένο Υιό του Θεού μέσα στην ψυχή μας.